

8. Fra forhenværende Toldassistent i Tønder, J. L. Trelsen af Jenum om Understøttelse. (Indbragt den 13de Oktober 1892 af Folketingsmanden for Vejle Amts 4de Valgfreds, S. Sjørgensen).

Andrageren oplyser, at han, efterat have tjent Staten i 19 Aar som Toldassistent, blev paa Grund af Fredslutningen i 1864 entlediget med en aarlig Pension paa 146 Kr. Da han kort før Krigens Ubrud havde faaet kongelig Bestalling, blev han behandlet efter Pensionsloven, hvorimod de af hans Kolleger, der ingen saadan havde og kun havde tjent Staten i 10 Aar, fik en langt større livsvarig Understøttelse. Da han havde en talrig Familie, gif han ind paa i Stedet for Pension at erholde en tiaarig Understøttelse paa 722 Kr. Han overtog et Aar derefter en Landejendom, som han for to Aar siden som Følge af Tibernes Aauist og for stor Prioritetsegæld har maattet afstaa til en Prioritetshaver. Da han nu er uden Subsistensmidler for sig og Hustru, har han ansøgt Finansministeriet om en Understøttelse, men har modtaget det Svar, at man savner fornøden Hjemmel til at tilstaa en saadan, hvorfor han nu henvender sig til Rigsdagen for ved dens Medvirkning at faa en saadan.

Udvalget gør ingen Indstilling.

9. Fra forhenværende Lods H. S. Jøppesen af Dyreborg, om Understøttelse. (Indbragt den 15de Oktober 1892 af Folketingsmanden for Svendborg Amts 4de Valgfreds, Kr. Jensen.)

Andrageren forklarer, at han, der er i en Alder af 57 Aar og har været ansat som Lods i 38 Aar, i flere Aar har lidt af Lamhed og Rysten i Lemmerne, og, da denne Sygdom, som formentlig er paadragen under hans bekværlige og opslidende Virksomhed, stadig tiltog, har maattet søge sin Afsked fra 1ste Januar 1891 med en Pension af 72 Kr. og Alderstillaeg 200 Kr. om Aaret. Da hans Tilstand imidlertid er af den Bestaaffenhed, at han uden Hjælp hverken kan klæde sig af eller paa eller spise, kan han ikke komme ud af det med disse 272 Kr. om Aaret. Han har derfor ansøgt Marineministeriet om en yderligere Understøttelse, men har kun opnaaet en saadan af 50 Kr. en Gang for alle. Han andrager derfor om, at Rigsdagen vil hjælpe ham til at faa en forhøjet Understøttelse.

Udvalget gør ingen Indstilling.

10. Fra Møller Chr. P. Brandt, af Dunkær Mølle, om Estergivelse af en paa hans Mølle hvilende Rekognition. (Indbragt den 17de Oktober 1892 af Folketingsmanden for Svendborg Amts 7de Valgfreds, Frederiksen.)

Ifølge Andragendet overtog den nuværende Ejer i 1881 Møllen, der oprindelig var en Regeringsejendom, som bortforpagtedes 6 Aar ad Gangen mod en aarlig Afgift af 80—100 Rdlr. I 1834 bortsolgtes den som en aldeles fri Ejendom for en kontant Købesum af ca. 1,200 Rdlr. og en aarlig Afgift til den kongelige Kasse af 160 Rdlr., idet der tillagdes den forstøttelige Privilegier, særlig Møllevang for et vist Distrikt og andre mindre Begunstigelser. Møllen, som den Gang var en gammel Stubmølle med kun en Møllegang og uden noget Tilliggende, blev nogle Aar senere nedbrudt og erstattet med en hollandsk Mølle og et Baaningshus ved den, hvorved dens Værdi betydelig forøgedes, især da den var en Ewangsmølle. Den nuværende Ejer købte den i sin Tid for 26,500 Kr. hvori var indbefattet 9 Tdr. Vand udmærket Jord med Udbygninger, Besætning, Inventarium osv., saa at Købesummen for Møllen kun vilde udgøre 11—12,000 Kr. Ved Møllevangens Ophævelse 1852 kom Erstatningen for Møllen kun til at bestaa i en Medsættelse af Rekognitionen fra 160 til 84 Rdlr., fordi der ved Erstatningens Fastsættelse